

[Anne Birgitte Lundholt]

der er et potentiale – jeg siger ikke, det er noget, der umiddelbart kan udløses, men et potentiale – på 400.000 job i servicesektoren alene inden for sort arbejde, i gør det selv-sektoren og ikke udført håndværksarbejde. Det står i regeringens egen redegørelse. Hvis vi kan være enige om at lave et system, som bare tilnærmelsesvis får nogle af disse job aktiveret som ægte, reelle job, er vi jo nået et meget langt stykke ad vejen. Og det er faktisk et af de 42 forslag, som har indgået i den opregning, finansministeren kom med før sommerferien.

Og regeringen giver selv svaret i sin erhvervsredegørelse. Jeg går ud fra, at regeringen står ved sin erhvervsredegørelse. Regeringen svarer, at det, der står i vejen for, at man kan få aktiveret flere af disse 100.000 plus 300.000 job, er bytteforholdet, dvs. prisen i egen arbejdsindsats for at betale en times købt arbejdsindsats. Derfor er det da logisk, at det er her, vi må prøve at sætte ind, og det er her, vi må prøve at forhandle.

Vi er enige i, at dette er udgangspunktet, og vi ønsker heller ikke nye udgifter. Vi ønsker selvfølgelig heller ikke nye udgifter i forhold til, hvad regeringen nu selv meget positivt har fastslået er et absolut maksimum for statens udgifter for næste år.

Vi ser absolut frem til konstruktive forhandlinger med regeringen og regeringspartierne, hvor vi også kan røre ved disse hovedhjørnestene.

Svend Heiselberg (V):

Når man hørte finansministeren, virkede han som en fortvivlet mand, der stod og bankede hovedet ind i væggen og sagde: »Vi gør alt, hvad vi kan. Vi kan ikke mere. Oppositionen kan ikke være bekendt at kritisere os.«

Man må nok sige, at det er et klynkende Socialdemokrati, en klynkende finansminister, når man tænker på, hvordan Socialdemokratiet og finansministeren kritiserede den tidligere regering for alt, hvordan vi f.eks. blev kritiseret for den store arbejdsløshed, man havde – i dag har vi historiens største arbejdsløshed: 353.000.

Man kommer her med et underskud, som er på 56 mia. kr – og som formentlig bliver betydelig større. Man kommer her og har – ikke som finansministeren sagde 40 pct. på overførselsindkomster, nej 44 pct., hr. finansminister!

Og det er omregnet til hele år. Det benægtede finansministeren også. Det viser altså, hvor meget tjek finansministeren har på det hele. Og derfor går det også sådan, som det går, med udgifterne.

Og så siger finansministeren: Jamen det er ikke 40.000; han har hørt et par gange i dag, at man siger, at det er 38.000 flere, der er blevet beskæftiget. Ja, ja, men vi har altså brugt tallene fra den økonomiske oversigt, og hvorvidt det er 2.000 fra eller til, skal vi ikke gå ind i en længere diskussion om. Men i hvert fald bør man så rette de tal, der står i den økonomiske oversigt; det er dem, vi har refereret til i dag. Men det, der er fakta, er jo, at de 38.000 kommer på orlovsordning, jobprojekt og efterlønsordningen, og der sker ingen vækst, tværtimod, i den private sektor. Det er det, der sker.

Vi har en fortvivlende statsminister, som har appelleret til folk: Køb en ny sofa, køb et fjernsyn, så vi kan få gang i forbruget! Det er det, vi er oppe imod. Derfor er det, at vi siger, at med den politik, som føres, er det klart, at der bliver spekuleret i regeringens økonomiske politik, som har haft til følge, at Danmark selvfølgelig også har været et let offer. Og derfor blev Danmark selvfølgelig også tvunget til at nedskrive kronen, som vi har gjort. Det beklager vi fra Venstres side, og vi ville aldrig have accepteret det. Vi ville selvfølgelig have ført en betydelig strammere økonomisk politik, og det havde regeringen en forpligtelse til.

Det er meget godt, at regeringen kommer og siger: Jamen det var jo den tidligere regerings finanslov, vi kom til at administrere. Det er ingen undskyldning for regeringen, for regeringen har, ligesom enhver med et husholdningsbudget, en forpligtelse til at stille efter, at budgettet kan hænge sammen. Det har regeringen forsømt.

Jes Lunde (SF):

Finansministeren var i sin tale meget forsonlig over for SF, og det er selvfølgelig godt, bare det ikke forpligter mig til at være lige så forsonlig.

I hvert fald skal finansministeren ikke forvente, at vi her og nu bliver enige om skattereforen, som vi jo har haft mange opgør om foråret igennem. SF synes stadig væk, at det politisk er forkert, at man har lavet nogle minimale lettelser til de små indkomster og kolos-